

„Teatr” – wiersz B. Koronkiewicz.

Jest takie miejsce zaczarowane, gdzie bajka z życiem się miesza.

To, co tam widzisz czasem Cię smuci, a innym razem rozśmiesza.

Na scenie grają piękni aktorzy albo też lalki jak żywe.

Wszystkie historie bardzo przeżywasz i wierzysz, że są prawdziwe.

Przepiękne stroje i dekoracje zachwyt wzbudzają niemały,

Siedzisz w fotelu i zapominasz na chwilę o świecie całym.

Kupując bilet znasz swoje miejsce – ma numer w konkretnym rzędzie.

Oglądasz spektakl w ciszy, skupieniu i czekasz, co dalej będzie.

Kurtyna wznosi się na początku, opada po każdym akcie,

A spacerować można, rozmawiać – w przerwie, to znaczy w antrakcie.

By przedstawienie było ciekawe, żeby się nam podobało,

By każdy szczegół współgrał z całością, pracuje ludzi niemało.

Dla nich na koniec w podziękowaniu publiczność braw nie żałuje,

Za reżyserię, grę, dekorację, wszystkim artystom dziękuje.

Jest takie miejsce piękne i ważne, bo do przemyśleń nas zmusza,

To teatr. Teatr na tym polega, że uczy, bawi i wzrusza.

Aby przybliżyć sobie kulturę Dalekiego Wschodu i panujące niegdyś zwyczaje, dnia 17 I 2024 r. grupa 11 wybrała się do Teatru Współczesnego na spektakl „Cudowna Lampa Aladyna”. Niezwykła scenografia przenosiła Nas w świat orientu. Dodatkową atrakcją były projekcje video, bo w tej postaci ukazał się nam jeden z dżinów.

To nie koniec atrakcji, wyobraźcie sobie, że publiczność niejednokrotnie uczestniczyła w wydarzeniach na scenie, bo spektakl zawierał elementy interaktywne, umożliwiając Nam współtworzenie akcji spektaklu. Aktorzy jak zwykle spisali się fenomenalnie, to niesamowite, jak świetny kontakt potrafili nawiązać z widownią. .

My bawiliśmy się cudownie i serdecznie polecamy wam tę wyjątkowo barwną ucztę, pełną humoru i z wartościowym morałem, że **w życiu warto kierować się dobrem i uczciwością.**

Opracowała Anna Rajtar